

ANY XVI

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

NUM. 760

Vers a la socialització del treball

Cada dia i a cada hora que passa es va precisant amb més claredat tot l'abast de la transformació social i econòmica a la qual assistim. Es va decididament a la socialització del treball. A que sigui la col·lectivitat, i no l'individu, el qui mogui l'enorme engranatge de la producció.

Aquesta tàctica dels organismes obrers és sens dubte la prova de més transcendència que s'ha fet fins a la data, ja no per l'emancipació de la classe treballadora, sinó per a assolir una societat més justa sota un règim que fins el 18 de juliol hom el veia encara com un somni i com una utopia.

Aquesta tàctica, doncs, és d'una responsabilitat enorme. I aquesta responsabilitat creix encara per l'estat en que es troba avui la burgesia, i més concretament, la petita burgesia. La situació que ha provocat el crim monstruós dels militars sense honor i sense cap noble sentiment, fa que la gent menestral avui se senti com espaordida. La majoria—aquesta és la nostra opinió—no tenen ni esma de reaccionar, i ja no diem de combatre, sinó ni tan sols de discutir.

Aquest estat, naturalment, pot facilitar el canvi de sistema, però pot ésser també un perill. El perill de la resistència passiva dels que, per llur intel·ligència i activitat i per l'esforç constant de llur voluntat creadora, s'havien singularitzat en la vida del treball i havien aconseguit una posició d'independència. Aquesta resistència, aquest perill—com tots els perills que cada ú vegi, sigui en l'aspecte que sigui, d'aquesta titànica lluita contra els enemics del poble tothom els hauria de denunciar,—nosaltres el posem a la consideració dels dirigents de la vida col·lectiva perquè puguí ésser vençut i tallat d'arrel.

En aquestes hores greus i decisives cal l'esforç de tots. L'esforç i la cooperació de tots. I si al front de guerra germans nostres ofereixen llurs vides per la causa que a tots ens agermana, a la reraguarda tots hem de cooperar al triomf d'aquesta mateixa causa.

Una de les mesures que, al nostre entendre, han d'estimular més i millor aquesta classe mitja tan apocada avui i tan maltractada sempre de la classe capitalista, és l'endegament necessari perquè es superimeixin tots els obstacles a fi que els articles de primera necessitat arribin directament del productor al consumidor. Que s'acabi la tragèdia dels camperols que fins avui han percebut una misèria per llurs productes aconseguits amb esforços i neguits i sofriment de tota mena! I que el consumidor no sigui més

enganyat, ni més explotat, ni més vexat com ho ha estat fins ara!...

Ningú que tingui el cap clar no gosarà negar que mai no s'havia produït un moment propici com l'actual per una transformació social i econòmica. Però cal llevar tota l'agror d'aquest canvi. I aquesta agror, no en tenim cap dubte, desapareixerà tantost la gent sàpiga que si la petita indústria és socialitzada, ho és també la producció de la terra i ho són els queviures i que són socialitzats tots els serveis públics i les múltiples activitats més necessàries a la vida.

Que cessi, doncs, el comerç innecessari. Que es creïn cooperatives de consum. Que la gent del camp i de les ciutats s'enrolí en els sindicats. Que s'acabi definitivament i per sempre amb els acaparadors i amb els traficants. Que a les preocupacions que ens porta a tots l'afrosa lluita que el poble sosté contra els seus enemics, no s'hi ajunti la preocupació pel viure quotidià, mentre els comerciants sense escrúpul i els traficants sense consciència segueixen vivint com si res no succeís a llur entorn.

A nosaltres no ens esvera la socialització. És més, sempre hem cregut que pot ésser un pas ferm vers una nova vida més fecunda i més digna. Però ens temem que el sistema podria fracassar ja en els seus inicis si no es començava per la seva base. Primer que tot, cal acabar amb el tràfec innecessari. Donat aquest pas, cessaran tots els recels i seran vençuts tots els obstacles. Tota aquesta gent que ha viscut obsessionada per la idea de l'estalvi i per aquesta idea i amb aquesta obsessió ha creat aquesta eina formidable de treball que és la petita indústria, tan potent a Catalunya, s'acomodarà al nou ritme de la vida. Perquè—i això cal que tothom ho tingui ben present—en aquesta lluita contra el feixisme militarista no hi són sols els obrers. A la defensa de la llibertat, que és el do més preuat i el més sagrat de la vida humana, hi són també a milers els petits burgesos, els professors, els intel·lectuals. Són a centenars i a milers els liberals—gent de múltiples activitats i de totes condicions,—que tenen drets adquirits en el nou estat que es creï. I llur col·laboració a l'obra comuna pot ésser de la major eficàcia per l'economia del país i per la vida del treball.

Contribuïm, doncs, tots, a fer planer i fàcil el canvi. Que cada ú hi porti tot l'esforç de la seva intel·ligència. I tots plegats el més elevat sentit de comprensió.

A. G. A.